

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Sp/10/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1016200703
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Malichová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1016200703.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Blankou Malichovou v právnej veci navrhovateľa: C.. C. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX, XXX XX H., proti odporcovi: Centrum právnej pomoci, Námestie slobody 12, 810 05 Bratislava, Kancelária Žilina, Národná 34, 010 01 Žilina, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu sp. zn. 6599/2016-KaZa R.z. 23949/2016 zo dňa 12. apríla 2016, takto

rozhodol:

Rozhodnutie odporcu sp. zn. 6599/2016-KaZa R.z. 23949/2016 zo dňa 12. apríla 2016 p o t v r d z u j e.

Navrhovateľovi právo na náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozhodnutím odporcu podľa § 10 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní v znení neskorších predpisov, znení zákona č. 8/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov platnom v čase vydania napadnutého rozhodnutia, nepriznal navrhovateľovi podľa § 6 ods. 1 písm. c/ nárok na poskytnutie právnej pomoci, pre nesplnenie podmienky hodnoty sporu neprevyšujúcej hodnotu minimálnej mzdy. Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 3 ods. 1, § 6 ods. 1, 2, § 6a ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi (ďalej len „zákon o poskytovaní právnej pomoci“ alebo „ZoPPP“), ustanovením § 237, § 239 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len OSP) a skutkovo a vecne nesplnením podmienky navrhovateľa na poskytovanie právnej pomoci spočívajúcej v zrejmej bezúspešnosti sporu. Odporca v rozhodnutí poukázal na dôvody žiadosti navrhovateľa, žiadajúceho o právnu pomoc v dovolacom konaní na NS SR v Bratislave, vo vzťahu k uzneseniu KS v Trenčíne sp.zn. 11CoE/213/2015-59 zo dňa 24.02.2016 vo veci, ktorá má súvis so súdnym konaním na Okresnom súde v Považskej Bystrici, sp.zn. 10Rr 275/2014 a sp.zn. 5C/91/2009. Navrhovateľ v žiadosti uviedol, že podrobnosti okolo spisu sú známe aj v sp.zn. 4907/13, ktorá má súvis aj so sp.zn. CPP Žilina 2862/2014, sp.zn. 4713/2013 a sp.zn. 5683/2016-KaZA. Ďalej uviedol, že v súčasnej dobe na súde v Považskej Bystrici prebiehalo ohľadom danej veci na odporúčanie NS SR v Bratislave súdne konanie k sp.zn. 8C/196/2016. Odporca poukázal aj na list navrhovateľa zo dňa 30.03.2016, v ktorom uviedol, že doporučeným listom zo dňa 21.03.2016 podal návrh na NS SR v Bratislave na dovolacie konanie voči uvedenému skorumpovanému uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne v zákonnej lehote. V odôvodnení rozhodnutia odporca argumentoval uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 11CoE/213/2015-59 zo dňa 24.02.2016, ktorým bolo odvolanie navrhovateľa ako povinného, proti výroku súdu prvého stupňa o zamietnutí námietok odmietnuté a uznesenie súdu prvého stupňa bolo vo výroku o zamietnutí návrhu navrhovateľa ako povinného na zastavenie exekúcie, potvrdené. Ide teda o rozhodnutie odvolacieho súdu v exekučnom konaní, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa. Zo zákonného ustanovenia § 237 ods. 2 vyplýva, že proti uzneseniu odvolacieho súdu nie je prípustné dovolanie,

pretože sa jedná o rozhodnutie súdu v exekučnom konaní a aj preto lebo odvolací súd v tomto uznesení nevyslovil, že dovolanie je prípustné a ani nejde o uznesenie o priznaní resp. nepriznaní účinkov cudziemu rozhodnutiu na území SR podľa § 239 ods. 2 O.s.p.. Z uvedeného teda vyplýva, že vo veci ide o zrejmu bezúspešnosť sporu a z dôvodu nutnosti kumulatívneho splnenia zákonom stanovených podmienok pre priznanie nároku na právnu pomoc sa odporca splnením ďalších podmienok nezaoberal.

2. V opravnom prostriedku zo dňa 15.04.2016 žiadal navrhovateľ zrušiť rozhodnutie odporcu zo dňa 12.04.2016, sp.zn. 6599/2016-KaZa R.z. 23949/2016 v celom rozsahu a vydať nový opravný prostriedok a k veci uviedol, že právnu pomoc žiada poskytnúť voči uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 11CoE/213/2015-59 zo dňa 24.02.2016, ktorá má súvis so súdnym konaním na Okresnom súde v Považskej Bystrici, sp.zn. 10Er/575/2014 sp.zn. 5C/91/2009. Tieto spisové značky majú súvis aj so súdnym konaním 10C/74/2008 na Okresnom súde v Považskej Bystrici, ktoré má dnes pokračovanie v sp.zn. 8C/196/2015 a od 01.06.2015 je vedené na Okresnom súde v Považskej Bystrici a ide sa v ňom o určenie vlastníctva pozemkov. Navrhovateľ poukázal na to, že v súdnom konaní sp.zn. 10C/74/2008 vydal NS SR uznesenie, podľa ktorého bol na jeho odporúčanie podaný návrh na súdne konanie ohľadom určenia vlastníctva parciel. Uviedol, že dané skutočnosti a všetky potrebné informácie sú aj u odporcu v spisovej značke 4907/2013 sp.zn. 4713/2013 a sp.zn. 2862/2014. O tom, že jeho otec získal uvedené sporné parcely vydržaním po jeho nebohom otcovi D. M., svedčia aj listiny uložené v sp.zn. 4713/2013 v Centre právnej pomoci Žilina. Jedná sa o výkaz - výmer ku geometrickému plánu č. 762-0466-9, doplnené podanie zo dňa 26.05.2008 a odvolanie proti rozsudku OS v Považskej Bystrici zo dňa 25.06.2012 sp.zn. 10C/74/2008-337. Z uvedených materiálov je jasné kto bol vlastníkom parciel, na ktorých stojí aj rodinný dom č.p. XXX, ktorý zdedil po rodičoch. Konštatoval, že U. V. nemal nikdy priznaný právny nárok na predaj daných parciel L. B., ktorý ich ako pozemkový kšeftár a zbojník predal nezákonným spôsobom U. a X. X.. O tejto skutočnosti svedčí aj list C.. W. M. z L., ktorá v súdnom konaní sp.zn. 10C 74/2008 vystupovala ako odporkyňa č. 2 a bola taktiež takto okradnutá. Daný list je uložený aj v sp.zn. 10C /74/2008 a 8C 196/2015 na Okresnom súde v Považskej Bystrici. Ďalej upozornil na skutočnosť, že rozsudok v OS v Považskej Bystrici sp.zn. 5C/91/2009-184 zo dňa 12.12.2013 bol vydaný skôr ako bolo vydané uznesenie NS SR v sp.zn. 10C 74/2008, čím konajúca sudkyňa L.. B. G., za zinkasovaný úplatok vedome porušila uznesenie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 12.08.2010 sp.zn. 5Co/71/2010-87, v ktorom sa na strane 4 uvádza, že úlohou súdu prvého stupňa v Považskej Bystrici bude vyčkať na výsledok právoplatného skončenia veci vedenej pod sp.zn. 10C 74/2008 a následne podľa výsledku tohto sporu vo veci opätovne rozhodnúť. Uznesenie NS SR v sp.zn. 10C 74/2008 bolo vydané 20.11.2014 pod sp.zn. 7Cdo 235/2014, na základe ktorého bol dňa 01.06.2015 podaný podnet na určenie vlastníctva pozemkov, v sp.zn. 8C 196/2015 vedenej na Okresnom súde v Považskej Bystrici. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že rozsudok č.k. 5C 91/2009-184 zo dňa 12.12.2013 nemôže byť preňho právoplatný, keď bol vydaný o 11 mesiacov skôr ako bolo vydané uznesenie NS SR zo dňa 20.11.2014. Z tohto dôvodu je celá exekúcia nezákonná a právne irelevantná, lebo skorumpovaná sudkyňa L.. G., ktorá vydáva rozsudky a uznesenia za úplatky na objednávku zbojníkov a pozemkových kšeftárov, v danom prípade úmyselne porušila § 226 O.s.p. (je povinná sa riadiť právnym názorom nadriadeného súdu), Ústavu SR, v ktorej je garantovaná nezávislosť súdov a porušila aj Trestný zákon SR v tom, že zneužila v danej veci právomoci verejného činiteľa a zinkasovala úplatok, čím sa nezákonne obohatila. Uviedol, že opravný prostriedok a zrušenie rozhodnutia odporcu požaduje aj z toho dôvodu, že podľa § 50 ods. 1 exekučného poriadku sú tu aj naďalej dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná a bránia jej vymáhateľnosti. Doteraz mu nikto v tomto štáte nenašiel zákon, podľa ktorého by mal on ako okradnutý človek platiť zbojníkovi a hajzľovi, ktorý celý život len kradol a aj naďalej kradne. X. X. a jeho manželka mali platiť nájom za ukradnuté pozemky. O tom, že jeho otec, D. M., získal pozemky vydržaním svedčí aj rozhodnutie odporkyne v sp.zn. 2862/2014 zo dňa 09.04.2014 a taktiež aj sp.zn. 10C/74/2008 a 8C/196/2015. Do pozornosti dal, že taký zákon nepozná a v osobných listoch mu ho nenašiel ani generálny prokurátor L.. L. I., nepozná ho ani šéfka Krajského súdu v Trenčíne L.. R. E. a osobne mu taký zákon nenašla ani skorumpovaná zbojníčka G.. Na súdne pojednávanie v sp.zn. 11CoE/213/2015-59 dňa 24.02.2016 ho Krajský súd ani nepredvolal, čím porušil Ústavu SR, O.s.p. a aj Trestný zákon, jemu prakticky znemožnil konať pred súdom a tým mu bola odňatá možnosť uplatniť aj svoje právo podľa § 237 písm. f/ O.s.p.. Vyslovil nesúhlas s názorom CPP v Žiline, že sa jedná o bezúspešnosť sporu v danom konaní a sú tu aj dôvody podľa § 239 O.s.p., preto je dovolanie prípustné aj v spojitosti s § 243 písm. e/ a f/ O.s.p.. Z uvedených dôvodov a logických skutočností žiadal o zrušenie uznesenia odporcu zo dňa 12.04.2016 v celom rozsahu a o zjednanie nápravy v zmysle platných zákonov.

3. Odporca vo vyjadrení k odvolaniu zo dňa 20.04.2016 zotrval na dôvodoch svojho rozhodnutia, nakoľko postupoval podľa zákona č. 327/2005 Z.z. v platnom znení a po preskúmaní podmienok podľa § 8 zákona dospel k záveru, že vo veci, s ktorou sa navrhovateľ na neho so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci obrátil sa jedná o zrejmu bezúspešnosť sporu a nesplnenie čo i len jednej s podmienok má za následok nepriznanie nároku na poskytovanie právnej pomoci.

4. Na pojednávanie vytyčené na termín 28.02.2018 sa navrhovateľ nedostavil a svoju neúčast napriek riadne doručenému predvolaniu, ktoré prevzal dňa 19.02.2018, neospravedlnil. Odporkyňa svoju neúčast na pojednávaní ospravedlnila podaním zo dňa 23.02.2018 doručeným elektronickou poštou.

5. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „súd“) ako vecne a miestne príslušný (§ 244, § 246 ods. 1 a § 246a ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „O.s.p.“) preskúmal vec postupom podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p. v rozsahu a medziach dôvodov odvolania, keďže sa nejednalo o vec, v ktorej by k vybaveniu opravného prostriedku došlo spôsobom uvedeným v ust. § 250f, nariadil vo veci pojednávanie, na ktorom sa oboznámil s pripojenými listinnými dôkazmi, a po vykonaní prieskumu veci dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie odporcu je potrebné ako vecne správne potvrdiť (ust. § 250q ods. 3 O.s.p.).

6. Podľa § 491 ods. 1 Správneho súdneho poriadku č. 162/2015 Z.z. (ďalej len „S.s.p.“), ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 491 ods. 2, druhá veta Správneho súdneho poriadku, ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona, ak by boli v neprospech žalobcu, ak je ním fyzická osoba alebo právnická osoba.

Podľa § 492 ods. 1 Správneho súdneho poriadku, konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku, odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, sa dokončia podľa doterajších predpisov.

7. Podľa § 2 zákona o poskytovaní právnej pomoci, tento zákon ustanovuje podmienky poskytovania právnej pomoci, postup fyzických osôb a príslušných orgánov v konaní o nároku na priznanie právnej pomoci a inštitucionálne zabezpečenie poskytovania právnej pomoci.

8. Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ zákona o poskytovaní právnej pomoci, na účely tohto zákona je právnou pomocou poskytovanie právnych služieb osobe oprávnenej podľa tohto zákona v súvislosti s uplatňovaním jej práv, ktoré zahŕňajú najmä právne poradenstvo, pomoc pri mimosúdnych konaniach, vrátane sprostredkovania riešenia sporov formou mediácie spisovanie podaní na súdy, zastupovanie v konaní pred súdmi a vykonávanie úkonov s tým súvisiacich a úplné alebo čiastočné uhrádzanie nákladov s tým spojených.

9. Podľa § 6 ods. 1 zákona o poskytovaní právnej pomoci fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak

a) jej príjem nepresahuje 1,4 násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojim majetkom,

b) nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu a

c) hodnota sporu prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy okrem sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu určiť v peniazoch.

10. Podľa § 6a ods. 1 zákona o poskytovaní právnej pomoci, ak príjem fyzickej osoby presahuje 1,4 násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a súčasne nepresahuje 1,6-násobok uvedenej sumy a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojim majetkom, má právo na poskytnutie právnej pomoci určeným advokátom alebo centrom pri splnení podmienky finančnej

účasti vo výške 20% trov právneho zastúpenia podľa osobitného predpisu; splnenie podmienok podľa § 6 ods. 1 písm. b/ a c/ tým nie je dotknuté. Ustanovenie § 6 ods. 2 sa použije primerane.

11. Podľa § 244 ods. 1, 2 a 3 zák.č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“), v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. V správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté.

12. Podľa ust. § 250q ods. 2 O.s.p. o opravnom prostriedku rozhodne súd rozsudkom, ktorým preskúmané rozhodnutie buď potvrdí, alebo ho zruší a vráti na ďalšie konanie.

13. Podľa ust. § 237 ods. 1 O.s.p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak
a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Podľa ods. 2 tohto ustanovenia dovolanie podľa odseku 1 nie je prípustné proti rozhodnutiu v exekučnom konaní podľa osobitného predpisu.

14. Podľa ust. § 239 ods. 1 O.s.p. dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak
a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa,
b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev (§ 109 ods. 1 písm. c/) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/.

Podľa ods. 2 tohto ustanovenia dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa ak

a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu,

b/ ide o uznesenie o priznaní (nepriznaní) účinkov cudziemu rozhodnutiu na území Slovenskej republiky.

Podľa ods. 3 cit. ust. ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, súdnych poplatkoch, oslobodení od súdnych poplatkov, prerušení alebo neprerušení konania, poriadkovej pokute, o znalcovskom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Podľa ods. 4 cit. ust. ustanovenie odseku 1 pís. a neplatí, ak ide o uznesenie ukladajúce peňažné plnenie, ktoré neprevyšuje trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo sa neprihliada. Na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde.

15. Podstatou správneho súdництва je ochrana práv občanov a právnických osôb o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní; ide o právny inštitút ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím či postupom orgánu verejnej správy poškodená, dovolala súdu ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami ako ten, o koho práva v konaní ide. Úlohou správneho súdu je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

16. Pozitívny záväzok štátu umožniť prístup k spravodlivosti i osobám materiálne znevýhodneným realizuje štát i prostredníctvom Zák. č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi, keď z ustanovenia § 1 tohto zákona vyplýva, že jeho účelom je vytvoriť systém poskytovania právnej pomoci a zabezpečiť jej poskytovanie v rozsahu ustanovenom týmto zákonom fyzickým osobám, ktoré v dôsledku svojej materiálnej núdze nemôžu využívať právne služby na riadne uplatnenie a ochranu svojich práv a prispieť k predchádzaniu právnych sporov. Štát potom sám znáša náklady za poskytnutie právnej pomoci znevýhodneným osobám. Preto je celkom namieste, aby v právnej norme stanovil podmienky, za ktorých bude takáto forma právnej pomoci fyzickým osobám patriť.

17. Krajský súd dáva do pozornosti navrhovateľa, že odporca ako príslušný správny orgán, za účelom rozhodnutia o nároku fyzickej osoby na poskytnutie právnej pomoci musí skúmať splnenie všetkých zákonných podmienok ustanovených v právnej norme § 6 ods. 1 zákona o poskytovaní právnej pomoci, a teda musí sa zaoberať aj otázkou zrejmej bezúspešnosti sporu ako jednej zo zákonných podmienok na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, pretože bez splnenia tejto podmienky nemožno žiadaný nárok na poskytnutie právnej pomoci priznať, hoci by žiadateľ ďalšie dve podmienky splnil. S ohľadom na účel zákona, ide predovšetkým o stanovenie kritéria materiálnej núdze osoby (hranice odkázanosti). Štát objektívne nemá možnosti poskytovať právnu pomoc v absolútne všetkých prípadoch, preto je prirodzené, že náklady na právnu pomoc núdnym občanom preberá na seba v prípade, ak ide o uplatnenie spravodlivosti v prípadoch, ktoré sa významnou mierou dotýkajú ich života, či už po stránke osobnostnej, rodinnej, ekonomickej a podobne. Významný zásah do statusu fyzickej osoby zákonodarca okrem kvantifikácie hodnotou minimálnej mzdy a príjmom nepresahujúcim 1,4 násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a nemožnosťou si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom, zákonodarca obmedzil aj podmienkou zrejmej bezúspešnosti sporu. Neurčenie týchto limitov by mohlo znamenať vážne riziko, že inštitút právnej pomoci by bol zneužívaný osobami, ktoré sa neúmerne často obracajú na súdy.

18. Predmetom súdneho prieskumu v preskúmvanej veci je posúdenie správnosti postupu odporcu, najmä správnosť jeho záveru o nepriznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci a o zrejmej bezúspešnosti budúceho konania o dovolaní. Pri rozhodovaní o žiadosti navrhovateľa o poskytnutie právnej pomoci mal odporca povinnosť skúmať, či navrhovateľ spĺňa všetky podmienky na poskytnutie právnej pomoci ustanovené zákonom. Jednou z týchto podmienok bola aj zrejma bezúspešnosť dovolacieho konania, v súvislosti s ktorým navrhovateľ požiadal o poskytnutie právnej pomoci. Krajský súd konštatuje, že zákon o poskytovaní právnej pomoci iba príkladmo uvádza, na aké skutočnosti je potrebné prihliadať pri posudzovaní zrejmej bezúspešnosti konania a tak jej posúdenie bolo vecou úvahy odporcu ako správneho orgánu. Táto úvaha nemôže vybočiť z hľadísk ustanovených zákonom a v konkrétnom prípade je takýmto hľadiskom podmienka, že konanie v ktorom má odporca zastupovať navrhovateľa, nevykazuje znaky, ktoré by mohli byť príčinou jeho bezúspešnosti. Odporca pri rozhodovaní o nároku na poskytnutie právnej pomoci dospel k záveru, že takýmto znakom môže byť to, že predmetné uznesenie odvolacieho súdu nespadá do rámca rozhodnutí, proti ktorým je v zmysle ustanovení § 237 až 239 O.s.p. prípustné dovolanie.

19. Po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu odporcu súd zistil, že navrhovateľ dňa 04.04.2016 podal u odporcu žiadosť o ustanovenie bezplatného právneho zástupcu - advokáta na dovolacie konanie na Najvyššom súde SR vo vzťahu k uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11CoE/213/2015 z 24.02.2016. Predmetom dovolacieho konania malo byť rozhodnutie uvedeného súdu v exekučnom konaní, ktorým odvolací súd odmietol odvolanie navrhovateľa (v exekučnom konaní vystupujúceho na strane povinného) proti výroku súdu prvého stupňa o zamietnutí jeho námietok a zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie. Súd preskúmal napadnuté rozhodnutie odporcu v rozsahu podaného opravného prostriedku a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom. Odporca svoje rozhodnutie riadne odôvodnil a pri rozhodovaní o poskytnutí právnej pomoci sa riadil správnu úvahou, ktorá nevybočila a ani neprekročila medze dané zákonom o poskytovaní právnej pomoci a zákonom č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok), v nadväznosti na § 25 ods. 1 zákona o poskytovaní právnej pomoci, keď skonštatoval zrejmu bezúspešnosť sporu, v ktorom mal navrhovateľovi poskytnúť právnu pomoc bez finančnej účasti, poukazujúc na ustanovenie § 327 O.s.p., ktoré princípom pozitívnej enumerácie dovolaciemu prieskumu podrobuje len tie uznesenia, ktoré vo svojom odseku 1 taxatívne vymenúva. V danom prípade aj podľa názoru súdu reálne nemožno vylúčiť zrejmu bezúspešnosť sporu ako jednu z obligatórnych podmienok pre poskytnutie právnej pomoci, a to najmä so zreteľom na ustanovenie ods. 2 § 237 O.s.p., explicitne vylučujúce prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu v exekučnom konaní (vid'. napr. rozsudok NS SR sp. zn. 6Sžk/2/2016 z 12.07.2017).

20. V kontexte s ďalšími ustanoveniami (§ 239, § 243 písm. e/ a f/ O.s.p.) pripúšťajúcimi podanie dovolania, príp. mimoriadneho dovolania a namietanými navrhovateľom v opravnom prostriedku súd konštatuje, že v konaní podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p. je oprávnený posudzovať len zákonnosť rozhodnutia a postupu odporcu, nemôže riešiť otázku prípustnosti dovolania, ktorej zodpovedanie patrí do právomoci dovolacieho súdu. Odporca dostatočne a riadne odôvodnil z akých dôvodov považuje konanie v ktorom navrhovateľ požiadal o právnu pomoc za zrejme bezúspešné, vecne a zrozumiteľne argumentoval zákonom č. 353/2014 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. O.s.p. v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony a bol ním do ust. § 237 O.s.p. doplnený odsek 2, podľa ktorého dovolanie podľa § 237 O.s.p. nie je prípustné proti rozhodnutiu v exekučnom konaní. Prípustnosť dovolania podľa § 239 O.s.p. však ostáva zachovaná (najmä v prípade zmeňujúceho a potvrdzujúceho uznesenia, ak súd vysloví prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu).

21. Navrhovateľ má možnosť uplatniť si svoj nárok na dovolacom súde, avšak s rizikom nežiadaneho výsledku, a to vzhľadom na dôvody uvádzané odporcom v rozhodnutí o neposkytnutí právnej pomoci. Ak by odporca aj napriek uvedenému riziku navrhovateľovi poskytol právnu pomoc, mohol by sa ako štátna rozpočtová organizácia dopustiť porušenia pravidiel hospodárnosti a účelnosti použitia finančných prostriedkov štátu. Podľa názoru súdu ide o prípad, kedy štát konformne s Ústavou SR nepreberá na seba povinnosť poskytnutia minimálnej právnej ochrany.

22. Krajský súd ďalej konštatuje, že v ostatných častiach odvolania navrhovateľ poukazoval na skutočnosti a konania, ktoré s preskúmanou vecou skutkovo nesúvisia a preto nemal dôvod v rámci preskúmania napadnutého rozhodnutia sa nimi zaoberať. Rozhodnutie odporcu považuje za vydané v súlade so zákonom, a preto poukazujúc tiež na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžo/6/2017 z 03.10.2017 a sp. zn. 8Sžo/9/2016 z 30.11.2017 toto rozhodnutie potvrdil.

23. O trovách navrhovateľa súd rozhodol za použitia ust. § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. s ohľadom na výsledok konania. Navrhovateľ bol v konaní neúspešný, a preto mu ich náhradu súd nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Najvyšší súd Slovenskej republiky prostredníctvom Krajského súdu v Bratislave, písomne, vo dvoch vyhotoveniach. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované; odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné; ak účastník nepredloží potrebný počet

rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. (§ 205 ods. 1 O.s.p).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p).